

Jeg vil godt sige om forliget om sprøjtegifte, at for Kristeligt Folkeparti at se er det nødvendigt at få det forlig genforhandlet, og den nye parlamentariske situation, som vel er opstået i de seneste dage, kan sikre, at det bliver genforhandlet, hvilket vi vil hilse med glæde. Vi mener, at der her er grund til at se på, hvordan man skruer en pesticidafgift eller flere afgifter rigtigt sammen, for vi ønsker, at man differentierer afgiftsniveauet sådan, at de mest miljøbelastende kemiske bekæmpelsesmidler eller sprøjtegifte også afgiftsmæssigt bliver belastet hårdest, så man kan få sparket de mest giftige stoffer ud af markedet.

Jeg vil også sige om vandmiljøhandlingsplan II, at selv om der for os at se kan være tvivl om enkeltelementer i den, synes vi, at tvivlen skal komme miljøet til gode, men som vi har understreget gang på gang i valgkampen, mener vi, det er ret og rimeligt, at landbruget får kompensation for den indtjeningsnedgang, det måtte lide som følge af handlingsplanen.

Kristeligt Folkeparti vil godt kvittere for de meldinger, der er i regeringsgrundlaget om fastholdelsen af ulandsbistanden på 1 pct. af bruttonationalindkomsten, og at miljø- og katastrofebistanden i løbet af nogle få år skal op på 0,5 pct. af BNI. Heri er vi helt enige.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at vi i den sammenhæng skal fokusere på andet end kvantitet. Vi må også sikre kvalitet i bistanden, sådan så hver enkelt bistandskrone gør mest muligt gavn for befolkningen i udviklingslandene, i Central- og Østeuropa, og hvor vi ellers anvender bistand. Det er også afgørende, at vi når mere kvalitet i bistanden, hvis der fortsat skal være en stor folkelig opbakning til netop dette punkt. Dette med at yde bistand ser vi også i relation til hele udlændingområdet netop kan at være med til at forebygge krige og etniske uroligheder og også miljøkatastrofer.

I den udlændingepakke, som regeringen nåede at fremlægge før valget, synes vi der er mange positive elementer, og Kristeligt Folkeparti anser den som værende et godt udgangspunkt for at kunne sikre et bredt forlig eller i hvert fald måske et forlig, hvor Kristeligt Folkeparti indgår, når vi her efter valget kommer nærmere forhandlingerne.

På arbejdsmarkedsområdet og socialområdet er vi enige i, at det gælder om at sætte ind med en tidlig aktivering af de ledige, ikke som en straffeekspedition mod de ledige, men netop for

at hjælpe dem til at komme hurtigere i gang igen.

Vi synes også, det er rigtigt at få lavet en reform på førtidspensionsområdet og vil i den sammenhæng særligt fokusere på tildelingskriterierne i forbindelse med førtidspension, men også på de muligheder, der måtte være for førtidspensionister for at fastholde en vis tilknytning til arbejdsmarkedet.

Statsministeren indledte sin redegørelse med det, som jeg vil slutte med, nemlig overvejelser om Amsterdamtraktaten. Folketingsgruppen i Kristeligt Folkeparti er enige i, at vi skal sikre et ja i forbindelse med afstemningen den 28. maj, men jeg synes også, det er vigtigt, at regeringen lægger op til en lidt bredere og mere nuanceret debat, end jeg hørte statsministeren gøre det i sin redegørelse, en debat, hvor man frisk og frejdigt tager fat også på nogle af de problemer, der melder sig ved vores medlemskab af Den Europæiske Union.

For Kristeligt Folkeparti er det f.eks. et stort problem, at Europa-Parlamentet får stadig mere magt også som følge af Amsterdamtraktaten. Det er noget, vi beklager dybt, fordi vi mener, det tager magt fra Folketinget.

Lad mig til sidst konstatere, at Kristeligt Folkeparti ikke er en del af regeringens parlamentariske grundlag. Vi gik til valg på at få en borgerligt ledet regering. Det fik vi beklageligvis ikke, men når det er sagt, vil jeg også godt tilsige, at Kristeligt Folkeparti vil vurdere regeringens forslag fra sag til sag, og jeg kan da også se visse samarbejdsmuligheder, selv om vi altså ser os selv i rollen som oppositionsparti.

Hans-Pavia Rosing (S):

Også i den nordligste del af rigsfællesskabet, i Kalaallit Nunaat, i Grønland, har vi haft valget den 11. marts. Selv om vores valgprocent ikke kunne komme op på danske højder, var interessen for dette valg usædvanlig stor i betragtning af, at Christiansborg og Folketinget ligger langt væk fra de flestes dagligdag.

Fjorten kandidater, og det er en del i Grønland, specielt når det gælder Folketinget, søgte valg til de to mandater, vi i henhold til grundloven råder over. I løbet af den korte periode til valgkampen berejste vi de steder, vi kunne nå i det store land, i højt, flot vintervej med temperaturer mellem 20 og 30 graders kulde, og vi oplevede den varme interesse blandt de grønlandske vælgere i overfyldte forsamlingshuse.